

ת"פ 8306/04/17 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד א.ק.

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 8306-04-17 מדינת ישראל נ' ק'(עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד גנית אטיאס
נגד
הנאשם
א.ק. (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד אבו סבית עבד

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של אימונים, תקיפה סתם של בת-זוג, נהיגה פוחזת ברכב, הדחה באימונים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם וע.א.ק(להלן: המתלוננת) נשואים זה לזו והתגוררו בפזורת אאאאאא.

בתאריך 26.3.17 בשעה 12:00 או סמוך לכך בביתם תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה, משך אותה בשערה וגירשה מן הבית. עוד מתואר כי במעמד זה איים עליה בכך שאמר לה: "**אם תתלונני עליי אני אשחט או אחד מהאחים שלך או אותך**".

בהמשך למתואר לעיל וסמוך לשעה 17:00 אספו שני אחיה של המתלוננת את המתלוננת מבית חמותה יחד עם ארבעת ילדיה ברכב מסוג ג'יפ "ניסן טראנו", ובחלוף כ-400 מטרים מנקודת האיסוף הבחינו האחים בנאשם נוהג ברכב "טויוטה קורולה". זה עצר במקביל לרכב ה"ניסן" וסימן לאחים לעצור. אחיה של המתלוננת לא עצרו והמשיכו בנסיעתם, אז ובתגובה ביצע הנאשם רוורס, המשיך בנסיעתו בעקבות רכב ה"ניסן" והתנגש ברכבו בצידו השמאלי של רכב ה"ניסן" על יושביו. כתוצאה מכך התהפכו הנאשם ורכבו, ובהמשך נמלט רגלית עד לאיתורו ימים מספר לאחר מכן.

על-פי המפורט בסעיף 5 לכתב האישום, בתאריך 27.3.17 בשיחה שקיים השוטר עם הנאשם אמר השוטר לנאשם כי בעוד 30 דקות הוא מגיע אליו על מנת לעכבו. הנאשם אישר לשוטר כי הוא ממתין לו, אולם כאשר השוטר הגיע למקום לא הייתה נוכחות של הנאשם והנייד שלו נותק.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

בא-כוח המאשימה במסגרת טיעוניו הכתובים לעונש הפנה לערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם, בכללם הגנה על שלמות גופה וביטחונה של המתלוננת, פגיעה בתא המשפחתי וכן פגיעה בביטחון הנהוגים והמשתמשים בכביש. זה הפנה לכך שמדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים, פגיעה הכוללת ממד של השפלה וסיכון ממשי אגב נהיגתו הפוחזת. זה עתר למתחם עונש הולם שנע בין 16 ל-40 חודשים מאסר בפועל ונוכח נסיבותיו של הנאשם ביקש לקבע את עונשו ברף הנמוך לצד ענישה צופה פני עתיד, פסילה וקנס.

בא-כוח הנאשם מנגד סבור כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נמוך משמעותית מזה שלו עותרת המאשימה. לדבריו, מדובר במקרה שנסיבותיו קלות משמעותית מאלו המפורטות בפסקי-הדין שאליהם הפנתה המאשימה. הלה הפנה לתיקון שנעשה בכתב האישום, בדגש על השמטתה של המילה "בכוונה", דבר אשר אליבא דידו משווה נופך של עבירות תעבורה למעשיו של הנאשם. מדובר באירוע נקודתי, לא מתוכנן, שהתרחש בסערת רגשות. מדובר בנאשם שנשוי למתלוננת זה עשר שנים, ולזוג ארבעה ילדים שאותם הוא מגדל למופת. המדובר באירוע שהתרחש על רקע ויכוח ביחס להוצאתם של רהיטים מביתם. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר, נטל אחריות על מעשיו. אין לנאשם הרשעות קודמות, ולמעשה אלו לו מעצרו ומאסרו הראשונים. משפחתו של הנאשם אף היא מענישה אותו על הטעות שעשה, ולא בכדי נמנעו מלהגיע לבית-המשפט. לא נגרמו למתלוננת חבלות כלשהן. בשל כל אלה עתר בא-כוח הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם המגיע לכדי ארבעה חודשים.

אימו של הנאשם ביקשה אף היא ללמד סנגוריה על בנה. לדבריה, מדובר באדם טוב שעוזר להם, מאכיל ומפרנס, מעצרו משפיע גם עליה, והיא מבקשת את רחמי בית-המשפט. הנאשם מצידו הביע צער על מעשיו, ציין כי אינו מעוניין לחזור לכלא והבין את טעותו, וברצונו לחזור ולחיות עם המתלוננת לאחר שישתחרר.

דין והכרעה

על-פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות התקיפה והאיומים פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על בטחונה, כבודה, שלמות גופה של המתלוננת וכן בערכים של שלווה נפשה וחירות פעולתה. כך גם יש במעשיו לפגוע בערך של שלמות התא המשפחתי.

ברע"פ 8188/09 **שלומי דבורה נ' מ"י** (פורסם בנבו) (25.10.09) נקבע על-ידי כב' השופט לוי כי עבירת האיומים נמנית עם עבירות האלימות. ביחס לחומרתן של עבירות האלימות והאיומים בכלל, ולאילו המבוצעות כנגד בת זוג בפרט, נקבע זה מכבר כי מתפקידו של ביהמ"ש להיאבק בהן בדרך של הטלת עונשים מרתיעים.

ר' בהקשר זה רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 20.8.09):

עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי

המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח.

על היקף התופעה של אלימות נגד נשים בישראל ר' דברי בית-המשפט העליון בע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2015):

...על פי הערכות שונות של רשויות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה [...] ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוזה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג.

בדומה לעבירות רבות בחוק העונשין, ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, וזאת החל מעונשים צופי פני עתיד ועד לשנתיים מאסר בפועל. לצד האמור לעיל, על דרך הכלל, שעה שמדובר בתקיפת בת זוג שגרמה לחבלות של ממש, מדיניות הענישה הנהוגה נעה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד תקופה המגיעה בכדי שנה וחצי ויותר. בהקשר לכך, בין היתר, רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל, רע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל, ת"פ (מחוזי באר שבע) 37624-01-13 מדינת ישראל נ' ד.מ., ת"פ 26002-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני, ת"פ 26826-06-14 מדינת ישראל נ' מוצ'ה.

גם בעבירת האיומים מדיניות הענישה משתרעת על פני מנעד רחב ונעה החל מענישה צופה פני עתיד עובר למספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ועד לשנת מאסר ויותר. על דרך הכלל, בתי המשפט נותנים דעתם **לתוכן האיומים, האם מדובר באיומים קונקרטיים או ספונטניים, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות, מטרת האיומים, נסיבות השמעתם, מיהות המאיים ומיהות המאויים**. בהקשר לכך ר' בין היתר רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל; ת"פ 27929-08-12 מדינת ישראל נ' צבי לויט; ת"פ 42579-11-12 מדינת ישראל נ' אבן צבור; וכן ת"פ 9816-01-13 מדינת ישראל נ' גרישו גברילוב.

הנאשם חטא גם בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב ובכך פגע בערך המוגן של ביטחון המשתמשים בכביש, לרבות ביטחונה של המתלוננת, אחיה וילדיו של הנאשם.

סקירת הפסיקה בנוגע **לעבירות של נהיגה בפזיזות** מלמדת על החומרה הגלומה בעבירות בכגון דא, וכנגזרת מכך העונשים שיש להשית לצורכי גמול והרתעה. כפי שיפורט להלן, פעמים רבות העונשים הינם עונשי בני שנה שיכול ויגיעו לכדי שנתיים.

בעפ"ג 11059-04-15 מראחיל נ' מדינת ישראל אישר בית-המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעיר בן 19 ללא הרשעות קודמות (הגם שביטל את עונש הקנס) שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר.

בפסק-הדין ע"פ 3802/10 אלון נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם.

בפסק-הדין ע"פ 5691/09 ג'ברין נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שכללו גם פגיעה בניידת משטרה.

בפסק-הדין רע"פ 10476/09 סביח נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) אישר בית-המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין. בית-המשפט העליון מצא לציין:

המבקש הורשע בשרשרת עבירות חמורות, שיצרו סכנה לציבור. צודק בית המשפט המחוזי בהזכירו את הכלל "עבירה גוררת עבירה" ביחס להתנהגותו של המבקש. התנהגות זו תחילתה בנהיגה ללא רישיון בלב העיר, אמצעה בהתעלמות מקריאות שוטר לעצור וסופה בחציית צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה ובביצוע פניית פרסה תוך עקיפת כלי רכב. בדרך נהיגה זו גרם המבקש לכלי רכב לסטות ממסלולם.

עוד ר' ע"פ 8703/08 חליל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), ת"פ 12770-06-09 מדינת ישראל נ' אשרף, ת"פ 21783-08-15 מדינת ישראל נ' זכרוב, ע"פ"ג 60665-01-16 אבו קביטה נ' מדינת ישראל וע"פ"ג 11520-05-16 שמביק נ' מדינת ישראל.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, כמכלול, הינה משמעותית. ראשית יש ליתן הדעת לאלימות שאותה מפנה הנאשם כלפי המתלוננת. עצם הפניית אלימות כלפי בת-זוג היא לכשעצמה מלמדת על קושי בריסון יצרים. הנאשם סוטר בפניה של המתלוננת, מושך אותה בשערות ראשה ומגרש אותה מביתה. לא פחות משיש במעשים אלו גרימת כאב פיסי יש בהם ממד בולט של כוחניות והשפלת המתלוננת. אפילו יקבל בית-המשפט הטענה כי ויכוח הנוגע לרהיטים הביא הנאשם לנהוג כפי שנהג אין בכך כדי להצדיק מעשים שכאלה, ובמובנים מסוימים יש בכך כדי להחמיר עימו, נוכח הקלות הבלתי-נסבלת שבה בשל דבר של מה בכך זה נוהג כפי שנוהג באשתו.

המתלוננת מוכה בביתה, ולא זו בלבד, לאחר מכן באקט של כוחניות זה מגרש אותה מביתה שלה משל נוכחותה בבית מקרית וזו נעדרת כל זכות בו. הנאשם מגדיל עשות ובמעמד זה מאיים עליה כי במידה שתתלונן עליו ישחט אותה או מי מאחיה. המדובר באיומים שאינם נאמרים בעלמא ונועדו למנוע עירובם של גורמי אכיפת החוק. בכך פגע הנאשם גם בערך המוגן של שלטון החוק והסדר הציבורי.

בהמשכם של דברים אחיה של המתלוננת אוספים אותה יחד עם ילדיהם מבית חמותה. די בכך כדי ללמד על ההשפעה שיש למעשיו של הנאשם על שלמות התא המשפחתי וכן על מכלול בני המשפחה, לרבות ילדיהם.

בתחילה הנאשם מגרש המתלוננת, וכאשר מגלה שזו עוזבת את הבית ומבחין באחים אוספים אותה עם ילדיהם זה מסמן להם לעצור. האחים כאמור לא שעו והמשיכו בנסיעתם. בשלב זה נהג הנאשם באופן פוחז ורשלני, ונסע ברורס עד אשר התנגש ברכבו בצידו השמאלי של רכב ה"ניסן". בא-כוח הנאשם ביקש ללמד כי השמטת המילה "במכוון" מלמדת כי עניין לנו בהתנהלות שבמהותה הינה עבירת תעבורה ולא מעבר לכך. טענה זו אין בידי בית-המשפט לקבל. סעיף 338 לחוק העונשין שבו הודה והורשע הנאשם דן בעבירות שהיסוד הנפשי הנלווה אליהן הינו רשלנות או פזיזות (סעיף זה אינו מחייב התרחשות הסיכון בפועל, ואין המדובר בעבירה תוצאתית). לשון אחר, לו היה כתב האישום נותר כפי שהוא או אז העבירות שניתן היה לייחס לנאשם הינן כאלו שבסמכות בית-המשפט המחוזי.

בהינתן האמור לעיל, בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בביטחון המשתמשים בכביש, לרבות בני-משפחתו ולקולא, הרי שמדובר בנסיעה קצרה במקום ובזמן. מדובר בנסיעה שלא נועדה למלט את הנאשם מלהיתפס בביצוע עבירה פלילית אחרת. הנאשם אוחז ברישיון כדון, אינו נוהג בשכרות, ולמעשה ביקש לברר פשר נסיעת המתלוננת מביתו.

מאידך, ולחומרא, המדובר בתוצאה שבה הסיכון התמשש, היינו כתוצאה מנהיגתו של הנאשם ברורס זה בסופם של דברים התנגש ברכב ה"ניסן". לא זו בלבד, הרי שבאותה עת בתוך הרכב היו שבעה נוסעים הכוללים את המתלוננת, שני אחיה וארבעת ילדיהם. על עוצמת ההתנגשות ניתן ללמוד מכך שרכבו של הנאשם התהפך.

אומנם לא נגרמו חבלות למי מנוסעי הרכב, יחד עם זאת בבחינת פוטנציאל הנזק התנהלות זו של הנאשם יכולה הייתה להיגמר בתוצאות קשות בהרבה. הנאשם כפי הנראה מודע לאשמו בנוגע לתקיפת המתלוננת וגרימת התאונה, ועל-כן, חרף הישארות במקום, נמלט ממנו עד אשר אותר ימים מספר לאחר מכן. בהמשך יפריע לשוטר יצחק שמאייב בתפקידו, אם כי מדובר בהפרעה מינורית שלא יהיה בה כדי להשפיע על עונשו של הנאשם.

מכל המקובץ לעיל, הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 12 חודשים ל-30 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם נדמה כי מן הראוי שזה יהיה בחלקו הנמוך. בהקשר לכך בית-המשפט לוקח בחשבון כי מדובר בנאשם בן 30, נעדר עבר פלילי, שאלו לו מעצרו ומאסרו הראשונים. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר, יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחריות כפי שזה הביע בדבריו לעונש. יש במאסרו של הנאשם כדי להשפיע על בני-משפחתו, לרבות על אימו בה הוא תומך.

בתיק זה לא התבקש תסקיר, ומשכך לא נפרשו מלוא הנתונים הצריכים לעניין, לרבות מידת הזדקקותו של הנאשם להליך טיפולי ומידת יכולתו להירתם להליך שכזה. בין כך ובין כך אין לדבר על הליכי שיקום שבגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. לצד האמור לעיל יילקח בחשבון רצונו של הנאשם לחזור ולאחות את התא המשפחתי ובכלל זאת לחזור ולחיות עם המתלוננת.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 31.3.17

ב. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון או איומים או הדחה באיומים או נהיגה בזמן פסילה;

ג. שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחזת ברכב או עבירת אלימות מסוג פשע;

ד. שישה חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו ותהיה במצטבר לכל עונש פסילה אחר;

ה. חמישה חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה פוחזת ברכב;

ו. 2,000 ₪ פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 4, על-פי פרטיה בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.18.

ניתן צו כללי למוצרים ליחידה החוקרת: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי

ניתנה והודעה היום ד' אב תשע"ז, 27/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט